

Diari del Vapor

de Sant Vicenç de Castellet

Editat per l'Associació Cultural El Breny

Núm 9. Maig · Juny 2025

“Así es la vida”, Cinema Rambla, 1941 (Biblioteca de Sant Vicenç) ∨

∧ “El Brindis de la Muerte”, “La Doncella de Postín” i “El Pueblo en Armas”, Cinema Savoy, 1936 (Biblioteca de Sant Vicenç)

L'empremta cinematogràfica a Sant Vicenç

Una història de projeccions i records inesborrables

La història del cinema a Sant Vicenç de Castellet és un reflex de l'evolució cultural, social i tecnològica del poble. Des del 1910 amb els primers projectes en petites sales fins a grans teatres i cinemes moderns. Aquests espais van ser testimonis de moltes generacions de santvicentins i santvicentines que van viure i gaudir del cinema com a forma d'entreteniment i cultura. La seva desaparició no ha

impedit que la memòria d'aquests espais culturals i la seva influència perduri en la història local, que avui recordem amb nostàlgia i orgull.

D'igual manera cal recordar la figura de Marina Torres i Buxadé, actriu santvicentina que va assolir l'èxit en l'etapa del cinema mut, convertint-se en una de les actrius més cotitzades durant els anys 20.

Reportatge

Sis dècades de cinema a Sant Vicenç

El cinema va arribar a Catalunya a finals del segle XIX, tot i que no va ser fins a principis del segle XX, quan es va consolidar com a un fenomen cultural i d'expressió artística. Entre el 1910 i el 1930, el cinema es va convertir en un fenomen de masses, especialment a Barcelona. Les primeres projeccions es feien en espais improvisats i mostraven pel·lícules breus, principalment de Lumière i Méliès. Amb el creixement de l'interès, es van obrir les primeres sales de cinema estables, i així ha esdevingut part de la vida cultural urbana. Durant els anys 1920, es va iniciar una veritable indústria cinematogràfica, que va veure limitada

la seva llibertat creativa amb l'arribada de la dictadura de Primo de Rivera, el 1923, afavorint continguts religiosos i moralitzants.

A finals de la dècada, la irrupció del cinema sonor va situar Barcelona com a centre pioner a la península. Tot i això, hi havia reptes tecnològics, lingüístics i econòmics, i la presència del català en el cinema va quedar molt reduïda. Malgrat les dificultats, el cinema es va consolidar com un espectacle de masses, però també com un espai simbòlic i artístic, amb l'aparició de cineclubs i crítica especialitzada.

Dels cinemes improvisats a la desaparició de les grans sales

El cinema forma part de la història social i cultural de Sant Vicenç de Castellet, sobretot durant la primera meitat del segle XX. La història cinematogràfica de Sant Vicenç es remunta al 1910, amb els primers espais cinematogràfics a l'Ateneu i el Bloc Liberal, que van donar pas a autèntics cinemes al municipi: el Cinema Rambla, l'Olimpia i el Cinema Nou.

L'ATENEU I EL BLOC LIBERAL: Els primers espais cinematogràfics

Els anys 1910 i 1911 van marcar el començament de l'afició cinematogràfica al municipi santvicentí. Els dies de Pasqua, la sala del Casino de Sant Vicenç, conegut anteriorment com a Teatre Saló Espanyol i més tard com a Ateneu, es convertia en un petit cinema. Amb una màquina llogada que funcionava amb gas acetilè, es projectaven les primeres pel·lícules de cinema mut. L'any 1920, a l'antic Casino, es va fundar la Societat Ateneu. Aquest nou espai va consolidar la presència del cinema a la localitat.

En aquella època en què es projectava cinema mut, era habitual que el film se sincronitzés amb música en viu, interpretada per pianistes o violinistes locals. En el cas de l'Ateneu, l'encarregat d'amenitzar les projeccions amb música era en Pere Canal.

Cap als anys 1929-30, Manuel Subirana, empresari local, va apostar per ampliar l'oferta, llogant el saló de ball del Casino i del Bloc Liberal (antic Cafè Bonavista) per a projeccions cinematogràfiques, combinant-les amb activitats de ball.

EL CINEMA-TEATRE RAMBLA: Un referent a Sant Vicenç

El Cinema Rambla, situat a l'inici del carrer Gran, va ser el cinema que va estar més anys en actiu. Els seus orígens es remunten al 1914, quan Pau Ginfrer va fer construir al santvicentí Ramon Basomba el Cinema Ginfrer, que més tard es va anomenar Cinema Novetats. Durant els primers anys, el Novetats projectava pel·lícules com "La mano que aprieta", amb preus de taquilla molt assequibles (0,30 pessetes per a preferència, 0,15 per a platea i 0,10 per a menors).

Al voltant del 1920, el Cinema Novetats va passar a mans de Francesc Gimfrer, qui va ampliar el local. L'operador del Cinema Novetats i, posteriorment, Rambla, va ser Manuel Subirana i, a partir dels anys 30, l'operador era Ramon Expòsit. L'encarregat de posar el toc musical a les projeccions de cinema mut al Rambla era el pianista local Vicenç Gimfrer.

L'any 1938 aquest cinema va ser expropiat per l'Ajuntament republicà per destinar tota la recaptació als serveis socials del poble. Cap al 1945 va ser adquirit per

Sala del Cinema Rambla, abans de la seva reforma, per tant, previ al 1945

una societat de socis locals, que el van modernitzar per projectar-hi ja cinema sonor. Va arribar a tenir 500 localitats.

L'etapa daurada del Cinema Rambla va arribar durant els anys 50 i 60, amb una programació regular que es coordinava amb el Teatre-Cinema Nou, inaugurat el 1947. També es va popularitzar el bar del Cinema Rambla, gestionat per Ferran Fígols, conegut com el "Caramelero".

Els dos cinemes, el Rambla i el Nou, estaven situats a poca distància i van consolidar-se com els principals espais cinematogràfics del poble. La coordinació entre els locals permetia la projecció de les millors pel·lícules del moment i implicava el trasllat constant de bobines entre els dos cinemes, una tasca coneguda entre els vilatans i que feia el conegut Pepet del cinema.

La gestió de la programació estava liderada per Francesc Corominas i va durar fins a la Festa Major de 1977, que va posar fi a aquesta etapa amb sessions com "La Trastienda" i "Capitán Apache". Els últims anys, Modesto Padró, empresari manresà, va intentar mantenir la programació, però els canvis socials i culturals van acabar provocant el tancament definitiu. L'edifici del Cinema Rambla va ser enderrocat el 1993.

CINEMA-TEATRE OLÍMPIA: Cinema, seu política i espai cultural

L'edifici del carrer Gran, 32-34, on avui es troba la Farmàcia Gran (fins fa poc, Farmàcia Ginfrer) va acollir el cinema Olímpia, fundat el 1932 pel santvicentí Francesc Torrents i Camps. Als baixos

Reportatge

hi havia el cinema i al pis de dalt s'hi va instal·lar la seu del Centre Social de Dretes del poble.

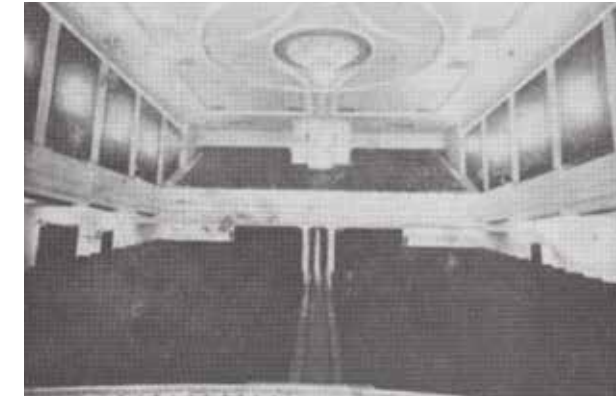
Amb l'inici de la Guerra Civil, el Comitè revolucionari de Sant Vicenç li va canviar el nom per Cinema Savoy. Durant la guerra s'hi van projectar molt poques pel·lícules. Una d'elles va ser "Nobleza baturra": una de les primeres experiències amb el cinema sonor. El pis superior va passar de ser el Centre Social de Dretes, a ser la seu del POUM. També va ser la seu d'Esquerra Republicana. L'edifici també va servir, l'any 1938, per acollir el batalló de pontoners que estaven al poble per tal de reconstruir el pont d'entrada al municipi.

Després de la guerra, va recuperar el nom d'Olimpia, però va deixar de funcionar com a espai cinematogràfic, i va ser habilitat per fer-hi revistes, concerts i teatre, organitzats per l'empresa local "Espectacles i Ritmes", fins a l'any 1958.

A mitjans dels anys 60 es va tancar el cinema i el local es va convertir en un taller mecànic. Uns anys més tard, l'edifici va quedar en desús fins que s'hi va construir la Farmàcia Ginfrer.

EL TEATRE-CINEMA NOU: Un equipament de grans dimensions

Construït el 1947 a la plaça del Pi, el Teatre-Cinema Nou va ser el darrer cinema del municipi. L'empresa Vidua R. Basomba es

Sala del Teatre-Cinema Nou

va encarregar de la construcció, a partir de la iniciativa de l'empresari manresà Valentí Roqueta i Prat, que va ser el soci majoritari, juntament amb els santvicentins Josep i Isidre Prat Ponsa, i el castellvilarenc Isidre Buguñà. Per escollir-ne el nom es va fer un concurs i va guanyar "Teatro-Cine Nuevo".

L'equipament disposava d'una platea de 650 localitats i un galliner de 370, amb un escenari de 9 metres d'amplada. Aquí, es van representar obres de teatre, projeccions de pel·lícules i actes culturals diversos. El local també va acollir espectacles dels grups escènics del poble com Àngel Guimerà, Estrella d'Art Calveria i Grup Xiroi, que van representar els "Els Pastorets" i "Terra Baixa", entre molts altres.

A mitjans dels anys 60, es va unificar la gestió dels cinemes Rambla i Nou, oferint una programació conjunta.

Com a curiositat de l'època, les bobines sovint ocasionaven problemes, ja que es podien trencar, fent que la pantalla quedés en blanc, cosa que no agradava al públic.

I d'altres vegades es fonien les bombetes dels projectors durant les projeccions.

La programació conjunta entre el Rambla i el Nou va durar fins al 1977, tot i que al teatre encara es van fer alguns actes com cinema infantil, la Festa dels Avis o Pastorets, fins al 1985. Nou anys després del seu tancament, el 27 de març de 1994, un incendi va devastar completament el teatre, que va ser enderrocat poc després, el juny de 1994.

L'irrupció de la televisió a gran part de les llars santvicentines a la dècada dels 60 va ser un dels factors claus per a la progressiva desaparició dels cinemes al poble. Ara bé, que actualment no hi hagi cap cinema a Sant Vicenç, no significa que el municipi hagi trencat tota relació amb el setè art. De fet, es programa cinema un cop al mes al Teatre el Coro, en el marc del Cicle Gaudí, gràcies a un conveni de col·laboració entre l'Ajuntament, la Societat Coral l'Estrella i l'Acadèmia del Cinema Català.

D'altra banda, l'Institut Castellet participa des del 2008 en el projecte Cinema en Curs, amb tallers a quart d'ESO i a primer de Batxillerat.

A més, l'any 2013 es va fundar a Sant Vicenç la productora de cinema Mussol Produccions, per part dels santvicentins Joaquim Bundó i José Manuel Serrano. Des de llavors han realitzat tretze curtmetratges, que s'han projectat al municipi.

Fer de maquinista als anys 60

El santvicentí Ramon Grandia i Roca va néixer el 12 d'agost de 1947 i, amb 17 anys va entrar a treballar al Cinema Rambla com a ajudant de maquinista. Una feina amb la qual no hi guanyava gaire, i que va compaginar durant dos anys amb la seva professió de llaurer.

• Quines eren les seves tasques com a ajudant de maquinista?

Ens portaven les pel·lícules, que eren unes 5 o 6 bobines grans, que pesaven bastant. Llavors nosaltres les havíem de passar per una màquina i manualment les revisàvem perquè no hi hagués cap error. Abans de començar les projeccions, posàvem una bobina plena i una de buida a la màquina i comprovàvem que tot funcionés correctament, tot i que sovint hi havia alguna fallada durant la projecció. Hi havia dos maquinistes i jo, que era l'ajudant.

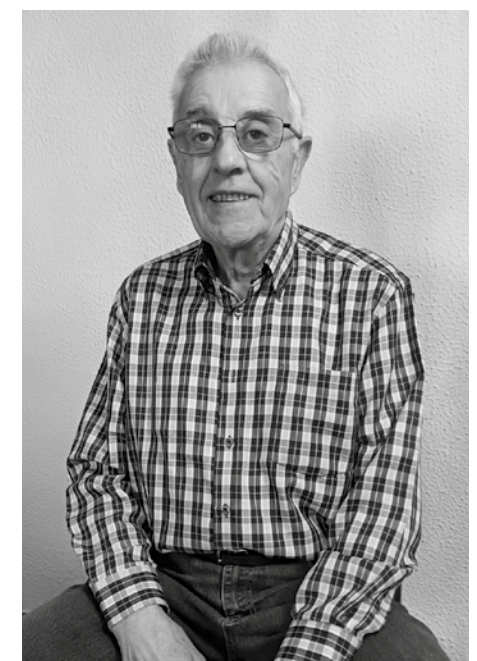
Treballant al cinema també hi havia un taquiller i els acomodadors, que et deien més o menys per on podies seure, perquè les butaques no eren numerades. També hi havia el "Cara-

melero", el Fernando Fígols, que era la persona que s'encarregava de vendre dolços.

• Quins records té d'aquella època?

Jo no era un gran apassionat del cinema, però aquesta feina em va permetre veure pel·lícules com "El puente sobre el río Kwai", "Esplendor sobre la hierba" o "Lo que el viento se llevó".

Normalment, les sessions de cinema eren disabte al vespre i diumenge a la tarda. La clientela que anava al Cinema Rambla era bastant fixa, tot i que el preu de l'entrada era força assequible per a tothom. Els espectadors eren majoritàriament santvicentins, a diferència dels balls que es feien a l'Ateneu, on hi venia gent de la comarca.

Fotografia del Ramon Grandia i Roca en l'actualitat

Retrat

L'esplendor silencios de Marina Torres i Buxadé

La icona santvicentina del cinema mut

L'estiu de 1894 va néixer a Sant Vicenç l'exitosa actriu de cinema mut i de doblatge Marina Torres i Buxadé. Les casualitats van voler que l'actriu santvicentina nasqués, precisament, durant l'època en què s'estava gestant el cinema mut, que va aparèixer oficialment l'any 1895, de la mà dels germans Lumière; un gènere que la portaria a triomfar a nivell nacional, amb pel·lícules com "Don Quijote de la Mancha", "Agustina de Aragón", "Sierra de Ronda" o "La Marieta de l'ull viu".

El seu pare era de Castellgalí i la seva mare de Barcelona i, en casar-se, es van instal·lar a Sant Vicenç de Castellet. Amb tan sols quatre anys, l'actriu santvicentina va haver d'abandonar el seu poble natal a causa de la mort del pare. Amb la seva mare i les seves dues germanes, Francesca i Vicenta, es van traslladar a viure a Barcelona, on ja de ben petita va començar a posar com a model d'alguns pintors, entre els quals destaca el simbolista barceloní Joan Brull, per al qui feia de model de caps de nenes, o el pintor Ricard Urgell, en aquest cas, posant amb vestits folklòrics; una feina que li permetia ajudar a l'economia familiar, ja que la seva mare havia de compaginar tres feines diferents per poder tirar endavant.

Es va iniciar com a actriu de teatre amb la seva germana petita amb la companyia "Casa Verdaguer". El 1917 va debutar en el cinema català amb la versió d'Adrià Gual "La hija del Mar", d'Àngel Guimerà, convertint-se en una de les primeres actrius catalanes en triomfar al cinema mut. Uns anys més tard, el 1923, es va traslladar a Madrid per motius laborals, on s'hi va quedar fins a la fi dels seus dies.

La dècada dels anys 20 va ser una etapa molt prolífica per a Marina Torres, ja que es va dedicar de ple al cinema; va prota-

gonitzar tot un seguit de pel·lícules que van dur a l'èxit. Entre les més conegudes hi ha "La hija del corregidor", "Gigantes y cabezudos", "La sobrina del cura", "Luís Candelas", "Don Quijote de la Mancha", interpretant el paper de Dulcinea del Toboso, "Agustina de Aragón", l'èxit més sonat de la seva carrera, o "Marieta de l'ull viu". En aquesta darrera, l'actriu santvicentina va rodar algunes escenes a Montserrat, el més a prop que va tornar a estar del poble que la va veure néixer i el qual recordava amb enyorança. I precisament aquest film, "Marieta de l'ull viu", es va projectar al Cinema Ginferrer, més tard Cinema Rambla. En aquella ocasió, el cinema es va omplir més del que era habitual, per tal de veure la santvicentina a la gran pantalla. Marina Torres i Buxadé es caracteritzava per ser una actriu de gran presència i caràcter i va assolir molta popularitat encarnant papers dramàtics de dona dominant, convertint-se en una de les estrelles del cinema mut més valorades i cotitzades. Tal com ella mateixa reconeix en una entrevista a la publicació local "Castellet" l'any 1955, va ser una de les primeres ac-

Cartell de "Marieta de l'ull viu" (1927) d'Amichatis

Fotograma i cartell d'"Agustina de Aragón" (1928) de Florián Rey

trius de cinema mut a cobrar 4.000 pesetes per títol, una morterada pel 1923, xifra que tres anys més tard rebria per només quatre dies de rodatge.

Amb l'arribada del cinema sonor, a partir del 1930, l'actriu santvicentina va interpretar pocs títols, i ja com a secundària. Alguns directors la van rebutjar pel seu marcat accent català.

"El principi de la meua carrera va ser per mi bastant planer, però ara amb el sonor, m'han fet el camí difícil, sembrat d'obstacles. Hi va haver en el gremi una ànima caritativa que va llençar la frase: "Marina Torres és una gran actriu de cinema mut, però per al sonor té accent català"".

I va ser precisament per això, per a desmentir aquelles afirmacions, que va decidir dedicar-se al doblatge. Ho va fer durant dos anys, però finalment ho va deixar cansada d'estar tancada entre quatre parets.

El que és clar és que el cinema sonor va fulminar l'exitosa carrera cinematogràfica de l'actriu santvicentina, fent-la cau-

Retrat

Marina Torres Buxadé a "Agustina de Aragón" (1928)

re en la desgràcia. I és que a banda dels rumors sobre el seu marcat accent català, s'hi sumava que era una de les actrius que més cobrava per rodatge, i això dificultava encara més que els directors comptessin amb ella.

L'any 1934 es va casar amb el torero Francisco Díaz Pérez, conegut com a *Pacorro*, i va deixar temporalment la seva carrera.

A petició de les productores, va acceptar posteriorment alguns papers secundaris en curtmetratges com "Bambú", "Goyescas" o "La Lola se va a los puertos", on va treballar amb la seva amiga i actriu Imperio Argentina. Poc més va fer com a actriu, i això li va suposar una gran decepció. La mateixa Marina Torres explicava que li hauria agradat acabar els seus dies al seu poble natal.

"En l'actualitat, tan defraudada estic, que seria feliç allunyada de gran part de la humanitat i vivint a la muntanya o a l'ermita del meu poble natal, Sant Vicenç de Castellet, del qual estic orgullosa i, si mil vegades nasqués, triaria el mateix poble de la meua Catalunya perquè estic plena d'ell. M'agrada el seu cel, el seu riu, les seves muntanyes, amb les inoblidables siluetes de Castellet i Montserrat. Recordo amb alegria infantil aquella palanca que cruixia en passar a l'altre costat del riu, i m'agradaria acabar els meus dies a Sant Vicenç de Castellet, per tal que la meua terra tan estimada i enyorada, guardés el meu cos sota l'empara de Nostra Senyora de Castellet."

Però aquest desig no li va ser concedit. El 12 d'abril de 1967 Marina Torres i Buxadé va ser trobada sense vida a la piscina

Marina Torres Buxadé

Font: IMDb

d'una casa a Madrid. Algunes publicacions asseguren que es tractava de la casa del director José Luis Sáenz de Heredia, mentre que altres citen la casa de la seva amiga Imperio Argentina. Marina Torres va ser enterrada al costat del seu marit, al cementiri de l'Almudena de Madrid.

A dia d'avui, Marina Torres és recordada com una pionera del cinema mut. I és per això que Sant Vicenç vol continuar donant visibilitat a la brillant trajectòria de l'actriu amb els Premis Marina Torres de Treballs de Recerca de Batxillerat i Joveprempren, que es convoquen al municipi des de l'any 2022. Els premis reconeixen projectes en diferents categories d'ESO, Cicles Formatius de Grau Mitjà i Superior i Batxillerat.

100 anys de "Gigantes y Cabezudos"

Un dels primers títols cinematogràfics que van consagrar Marina Torres com una exitosa actriu de cinema mut va ser "Gigantes y Cabezudos", on va comptar amb un paper secundari de pes. Dirigit per Florián Rey, autor també del guió basat en una sarsuela de Miguel Echegaray y Eizaguirre, aquest llargmetratge compleix 100 anys del seu rodatge, el 1925, tot i que es va estrenar l'any 1926 a Saragossa.

"Gigantes y Cabezudos" va arribar a ser un èxit rotund, convertint-se en una referèn-

cia del cinema mut espanyol. En el film, dos joves aragonesos competeixen per l'amor d'una dona. Quan tot sembla estar encarrilant-se per a un d'ells, el Jesús, rep la notícia que ha d'anar a Cuba per lluitar a la guerra hispano-estatunidenca. Abans de marxar li promet a la seva xicota Pilar que tornarà. Basada en una sarsuela, hi ha una exhibició de jotes i música popular aragonesa.

A banda de Marina Torres, el repartiment de "Gigantes y Cabezudos" compta amb Carmen Viance, José Nieto, Guillermo Muñoz, Francisco Martí, José Jimeno Moñino, Antonio Mata, Luis Vela, Agri-

pina Ortega, Flores Galán, Manuel Alares i Miguel Fleta. La pel·lícula va ser restaurada fa dos anys a càrrec de la Filmoteca Espanyola a proposta de la Filmoteca de Saragossa i es va estrenar el 27 de gener de 2023. Com que pertany a l'etapa del cinema mut, la Filmoteca de Saragossa ha incorporat una banda sonora amb acompanyament musical electrònic que actualitza el de la sarsuela original utilitzat en el seu dia per a la interpretació en directe de les sales on es va exhibir, i de la que s'han encarregat l'Álvaro Lázaro y l'Alberto Gambino.

Aquesta restauració projecta la pel·lícula fins al segle XXI,

com una baula imprescindible en l'itinerari encaminat a aconseguir el reconeixement de la jota com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat.

Cartell de "Gigantes y Cabezudos" (1926)

QR per enllaçar amb Gigantes y Cabezudos

Programa

Dissabte 31 de maig

10:00h
Toc de Sirena, inici de la fira

De 10:00h a 21:00h
Artesans i parades pels carrers i places del centre del poble

De 11:00h a 14:00h
Espai infantil. Jocs populars de l'època
Plaça Farmacèutics Gelabert

11:00h
RITMIKS, festival Europeu de Joves Músics
Plaça Clavé - Escenari

11:30h
Representació històrica: “Qui vol sortir?” i Cercavila de Benvinguda, a càrrec de la Zampone Brass Band, Cul-i-Seu i Cheap film
Plaça de L'Ajuntament, itinerant pels carrers de la fira

12:30h
RITMIKS, Festival Europeu de Joves Músics
Plaça de L'Ajuntament

12:30h
L'hora del Vermut
Gaudeix d'un bon pack Vermut Fira del Vapor
Plaça de L'Ajuntament
Organitza: Ass. Sempre Dones
Tiquets a: Calçats Gorsim

De 17:00h a 20:00h
Espai infantil. Jocs populars de l'època
Plaça Farmacèutics Gelabert

17:00h
Obertura de l'Espai Vermusic (food-trucks + música en directe)
Parc de les Escoles Velles

17:30h
Acte Club Natació Castellet
Plaça Clavé - Escenari

De 17.00h a 19.00h
Saluda al matrimoni de turistes modernistes, fes-te una foto amb ells i emporta-te-la a casa!

En Genís Esteve i l’Elisenda Vidal, una parella modernista de principis del segle XX, ens visiten. Fes-te una foto amb ells i la seva càmera d’època. Descobreix-los també a les fires modernistes de la província! Consulta totes les dates a bcnmoltnes.cat/modernisme

Activitat promoguda per Diputació de Barcelona - Barcelona és molt més

Plaça de L'Ajuntament, itinerant pels carrers de la Fira

17:30h
Café-Teatre: “Sherlock al piano”
- Homenatge al gran Buster keaton
Sessió còmica de cinema mut, amb el pianista Joan Aymerich
Teatre El Coro

18.00h
“Llums, càmera… acció”, comença el rodatge amb l'actriu Marina Torres, tota la companyia i participants
A càrrec de Cheap Films
Plaça de L'Ajuntament, itinerant

18:30h
Mostra de danses tradicionals, a càrrec l'Escola de dansa de l'Esbart Dansaire Santvicentí
Plaça Clavé - Escenari

18.00h
Espai Vermusic
Concert amb els Combos de l’Escola Municipal de Música Francesc Vila de Sant Vicenç de Castellet
Parc de les Escoles Velles

19.00h
Cercavila històrica, amb l’acompanyament de la Zampone Brass Band
Sortida: Plaça Onze de Setembre, itinerant

19:45h
Foto de família històrica
Concentració de tots els que van vestits de l’època i vulguin un record de la fira
Plaça de L'Ajuntament

21:30h
Espai Vermusic - Concert amb Litus
Parc de les Escoles Velles

23:30h
Espai Vermusic - Concert
Parc de les Escoles Velles

Diumenge 1 de juny

10:00h
Toc de Sirena, inici de la fira

De 10:00h a 20:30h
Artesans i parades pels carrers i places del centre del poble

De 11.00h a 14.00h
Espai infantil. Jocs populars de l'època
Plaça Farmacèutics Gelabert

11.00h
Obertura de l'Espai Vermusic (food-trucks + música)
Parc de les Escoles Velles

11.00h
Mostra de cultura popular, a càrrec de l'Associació Musical Castellet
Plaça Clavé - Escenari

11:30h
Cercavila històrica, amb l’acompanyament de la Zampone Brass Band
Sortida: Plaça Onze de Setembre, itinerant

12.00h
Representació històrica: “Dues senyores”
Plaça Clavé - Escenari

12:25h
Foto de família històrica
Concentració de tots els que van vestits de l’època i vulguin un record de la fira
Plaça Clavé - Escenari

12:30h
Passejada de Gegants, amb la Colla de Geganters de Sant Vicenç de Castellet
Sortida: Pl. Onze de Setembre, itinerant

12:30h
Concert a càrrec del grup “**La Puntual Folk**”
La Puntual Folk presenta un espectacle vibrant que fusiona la força de la música d’arrel amb l’esperit del Modernisme català. Cançons que reviuén els cafès tertúlia, els ideals bohemis i les emocions d’una època que va voler canviar l’art i el món.
Plaça de L'Ajuntament

12:30h
L'hora del Vermut
Gaudeix d'un bon pack Vermut Fira del Vapor
Plaça de L'Ajuntament
Organitza: Ass. Sempre Dones
Tiquets a: Calçats Gorsim

12:30h
Espai Vermusic - Concert
Parc de les Escoles Velles

De 17.00h a 20.00h
Espai infantil. Jocs populars de l'època
Plaça Farmacèutics Gelabert

17:30h
Café-Teatre: “Gigantes i cabezudos”
- 100 anys d’una de les pel·lícules de Marina Torres
Sessió de cinema mut
Teatre El Coro

18.00h
Sardanes amb la Cobla Jovenívola de Sabadell
Plaça de L'Ajuntament

18.00h
Espai Vermusic - Concert
Parc de les Escoles Velles

19.00h
Cercavila històrica, amb l’acompanyament de la Zampone Brass Band
Sortida: Plaça Onze de Setembre, itinerant

19:30h
Representació històrica: “El Gran Estreno”
Plaça Clavé - Escenari - Teatre El Coro

20:30h
Toc de Sirena, final de la fira

Exposicions

“El Cinema i Sant Vicenç de Castellet”
Lloc: Sala d'exposicions. Espai Ateneu

“Exposició maquetes modulars ferroviàries escala H0. **Circulacions i material històric**”
Lloc: Auditori M. Carme Grawvilardell
Organitza: ASVICAF

“**Maquetisme**” *a càrrec de J. Trullàs*
Lloc: Vestíbul Espai Ateneu

Concursos

4è. Concurs de fotografia Fira del Vapor,
Organitza: Aj. St. Vicenç de Castellet i Foto Art Manresa

11è. Concurs de Vestits d'Època,
Organitza: Aj. St. Vicenç de Castellet i Comissió Fira del Vapor

9è. Concurs d'Instagram:
Organitza: Comissió Fira del Vapor

Bases dels concursos a **www.firadelvapor.cat**

Activitats permanents

Pels carrers principals

Parades d’artesans, comerç local, alimentació, perruqueria històrica, entitats culturals i esportives locals, animació,...

Diumenge:

Passejades amb la diligència i carruatge

Ruta: La Tapa del Vapor

Bar Bonachera: Pintxo de truita de patates
Bar El Celler: Mini llom amb ceba caramel·litzada
Bar el 33: Empanada argentina
Bar Nuevo: Un “cono” de pasta de full amb mousse d’ensalada russa
Bar La Cantonada: Pintxo d’hamburguesa i ceba caramel·litzada
Ca la Neus: Gilda
Cal Putxet: Croqueta de rostit amb all i oli de ceps / Per vegans i vegetarians: Pa de coca amb sardina marinada o escalivada amb xató i brots
Celler Can Bosc: Xupa-xup de xai de maionesa ferroviària
Restaurant Talmon: Empanada llatina amb pollastre i vedella amb salsa “pico gallo”
Frankfurt Creixell 15: Salmorejo amb ou dur i cruixent de pernil

Tapa + Beguda

5€

	Redacció diari Tania Rodríguez, coordinadora Jordi Largo, arxíu fotogràfic Pilar Palà, correcció	Equip Directiu El Breny: Sendo Vall, president Estel Huguet, vicepresidenta Sandra Mohedano, tesorera Teresa Chertó, secretària Rosa Auguets, vocal responsable de la ràdio Josep Nogués, vocal ràdio Jordi Trillo, vocal responsable de l'arxíu Joan Gomà, vocal responsable tècnic Jordi Largo, vocal responsable fotografia	L'edició d'aquest número i la seva distribució gratuïta són possibles gràcies a l'aportació de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Castellet, que s'ha fet càrrec del cost de la present edició.
 	Disseny i maquetació: www.almagraphika.com		Redacció i administració Plaça Generalitat, Local 2, Cal Soler 08295 Sant Vicenç de Castellet Adreça electrònica: elbreny@elbreny.cat telèfon: 93 016 60 47

Informació

Punt d’informació de la Fira (OAC al carrer)
Plaça de L'Ajuntament i Espai Ateneu

La Fira del Vapor al Twitter
Segueix la Fira al perfil **@firadelvapor** i també a través de l’etiqueta **#firadelvapor25**

La Fira del Vapor també a Facebook
Segueix la Fira a través de la pàgina de facebook **/firavapor**

La Fira del Vapor a Instagram
Comparteix les fotos amb l’etiqueta **#firadelvapor25** i el perfil d’instagram **@firadelvapor**

Més informació
www.firadelvapor.cat - www.svc.cat

Organització
AJUNTAMENT DE ST. VICENÇ DE CASTELLET

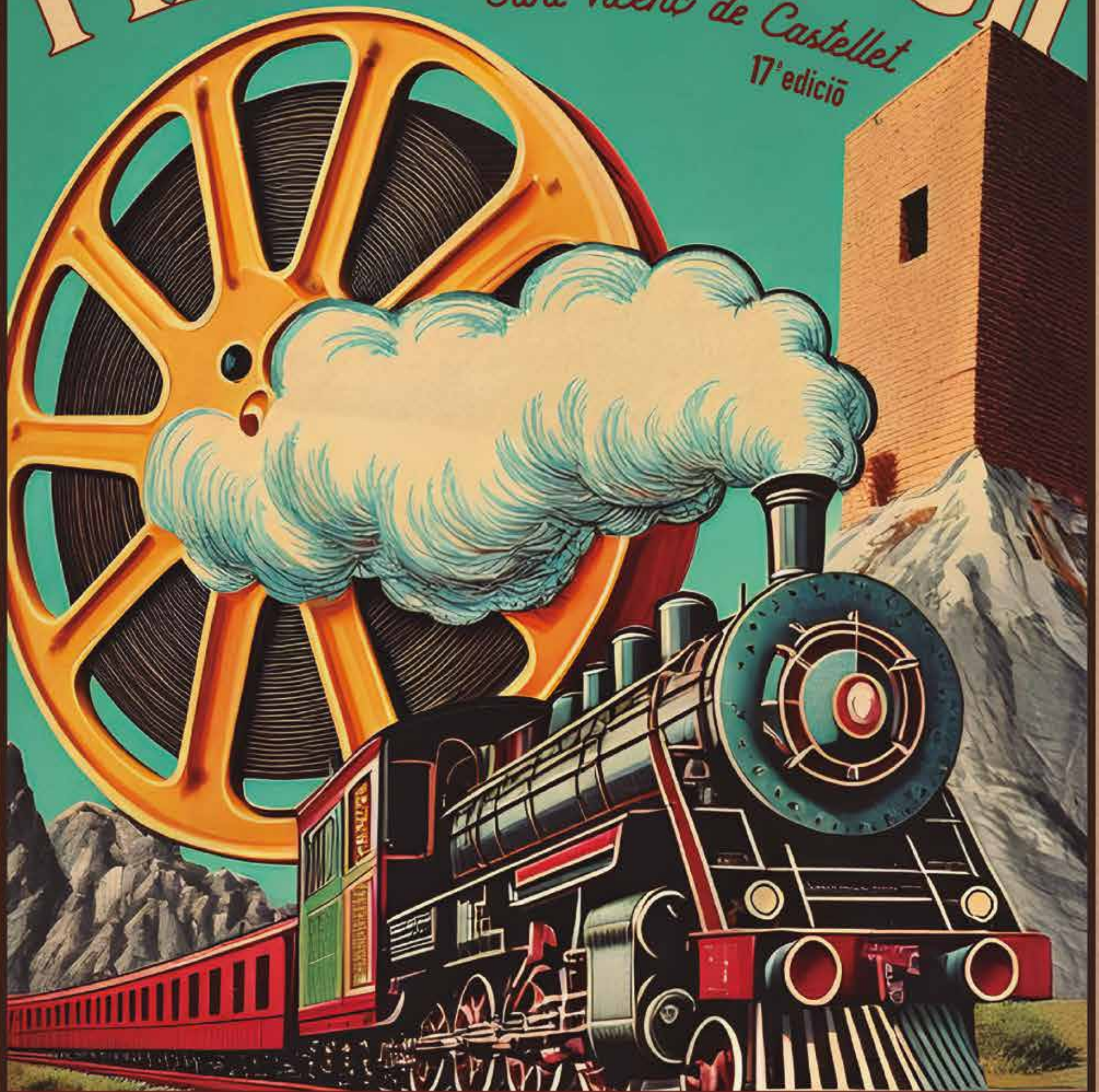
Collabora
UBIC DE SANT VICENÇ DE CASTELLET

Coordinació Teatre
Entorn Produccions
Grup de teatre CUL-I-SEU de la Societat Coral l’Estrella

Agraïments S’agraeix la col·laboració a totes les entitats culturals, socials i esportives. Artesans i comerciants locals. Personal de l’Ajuntament i a tota la població anònima santvicentina que han col·laborat desinteressadament.

FIRA DEL VAPOR

Sant Vicenç de Castellet
17^è edició

SANT VICENÇ DE CASTELLET

31 DE MAIG I
1 DE JUNY DE 2025

FIRADELVAPOR.CAT

17^è
FIRA DEL VAPOR
Sant Vicenç de Castellet

Ajuntament de
Sant Vicenç de Castellet

Diputació
Barcelona